

TVØROYRAR BÓLTÍFELAG 100 ár

So ofta hevur stríðið hart staðið við gnyði í Gundadalspark.

Væl T.B. hevur gingið, meðan hinir hægst fingi eitt straffispark.

Tí T.B. hevur vunnið og vinnur væl enn bæði norðingar, fransar og engilsmenn.

stendur í eini gamlari T.B.-visu frá 1913.

Seinni komu V.B. og K.I., sum eisini komu at fáa stóran týðning fyri føroyskan ítrótt, og sum T.B. hevur havt góða samvinnu við íggjgnum árinu, og ikki at gloyma Miðvingar, sum eisini hava skrivað navn sitt við gullstavum í søgubók T.B.'s og harvið í ítróttarsøgu Føroya.

Men øll tey fyrstu árinu og væl enn tann dag í dag — 80 ár aftan á stovnanina — eru tað T.B. og H.B. sum líka sum geva nervinum ein ekstra spenning, sjálvt um T.B. er dragnað og H.B. er í serklassa. Seinast av teimum liðum, sum eru mest kend í søgu okkara, er B36.

Í 1939 ger T.B. sum fyrsta føroyska felag útferð til Íslands, og sjálvt um ítróttarúrslitini ikki vóru tey bestu, vóru T.B.-ararnir fagnaðir sum vinir og frændir, og tá ið ferðaleiðari P. M. Dam, sáli, helt røður sínar á íslenskum, vildi fagnaðurin ongan enda taka. Tann veruliga samvinna við íslendskan fótbólt er soleiðis komin í lag av T.B.'s ávum.

So kom veraldarbardagin, sum gjørði, at nóg av tí unga fólkinum bleiv heima, fótbóltsfeløg stungu seg upp á nærum hvørjum tanga, bara í Froðbiar sókn vóru 3 feløg fyri uttan T.B.

Mangur góður dystur bleiv spældur, og bretar, sum eru upphavsmenn til bóltspælið, lögdu nú rættiliga í vaðið, og mangur minnist til rokdytt á Sevmýru.

T.B. lið fyrst í 30-unum

Í 1943 spælir T.B. seg fram til finaluna um føroyameistaraskapin og skulu teir spæla imóti Miðvingum. Hesir dystir — tí tað blivu fleiri — eru nógvm umtalaðir í gerðabók T.B.'s. Skaldið Pól F., sáli, sigur soleiðis:

T.B. teir sigur av Suðuroyingum bóru, sterkastir norðanfjórðs Miðvingar vóru.

Vandir av Bretum eru teir reystu hildnir at vera Føroyalands bestu.

Tá mundi T.B. sín dugna-skap sýna, um longi og langt máttu Miðvingar dvína.

Vóru T.B.-ararnir væl fagnaðir í 1932 aftan á sigurin av Bulldog, varð tað ikki gjørt minni burtur úr Føroyameistaraskapinum í 1943. Aftan á mangar umdystir máttu Miðvingar dvína.

Sangurin sigur:
Við einum máli, tað var ikki nógv, men fyri Føroyingum bar tað prógv, at enn dugir T.B. at stríða.

Veitsla í Klubbanum og øll bygðin fagnaði T.B., tá ið teir við «Nellie» komu siglandi inn eftir fjórðinum við steypinum í húnarhátt.

Borgarstjórin P. M. Dam helt fagnaðarøðu, og hurráðpini hoyrdust fyri hetjunum, sum enn einaferð bóru steypið heim til Froðbiar sókn.

Sjálvt um kríggj er óhugnaligt, merktu vit ikki so nógvt til tað, men fótbólt fingi vit nógvt av, tað vóru dystir, sum minst verður aftur á tann dag í dag.

Serliga dysturin har bretska úrvalsliðið, sum hevði vunnið øll onnur lið í Føroyum, kom suður fyri at ryona at basa T.B. á Sevmýrsvøllum.

Hetta eru dystir sum ikki kann komast utt-

tey av, og gerst T.B. føroyameistara í meðaldeildini í 1948, og væl fyrirreikaðir til kappingina vinna somu spælara meistaradeildina í 1949.

Aftan á mangar góðar dystir vinnur H.B. í fyrsta umfari, men við tað at tað prógvast, at linjumenninir til avgerandi dystin ikki kenna lógina, verður umdystur í Gundadali.

«Tá ið kampur er settur, vit sita efi eftir», stendur í einum T.B.-sangi og so varð, vit hildu av stað, og hesaferð vóru T.B.-ararnir ikki populerir, við tað at teir høvdu fingið umdyst. Dysturin byrjar og bólturin leikar aftur og fram, nervarnir spentir, ein T.B.-ari útivistur og straffispark; málmaður T.B.'s bjargar.

Teir 10 T.B.-ararnir bardust sum úlvar á skóg og vunnu henda dagin og harvið føroyameistaraskapið 1949.

Føroyameistariðið 1951

an um og sum koma at geva T.B. heiðurspláss í ítróttarsøgu Føroya, hvør ið so enn kemur at skriva hana.

Aftan á kríggisárinu hevur gingið bæði upp og niður, sum nú einaferð er við øllum felagslivi.

Í 1948 er T.B. í seinra lagi við tilmeldan til landskappingina, og ger Í.S.F. av, at T.B. hetta árið skal spæla sum meðaldeild, eitt myrkt blað í søgu okkara, men ikki myrkari enn so, T.B. bjóðar øllum meistaradeildarliðunum at spæla ímóti sær, og smyrja vit

Í 1950 verður T.B. nr. 2, men kemur aftur í 1951 og vinnur við K.I. sum nr. 2.

Í 1952 kemur T.B. út fyri eitt av teimum bakkastum, sum eftir minari meting er ein orsök til tey vánaligu úrslit tey seinna árinu. T.B. og K.I. liggja borð um borð í stigum, og avgerandi dysturin skal spælast í Havn. B36 og T.B. og í Klaksvík K.I. og H.B. Meðan T.B. hevði eian góða málúrtekku, hevði K.I. ringa og skuldi vinna stórt á H.B.,

Venjingardystur á Sevmýri 2. páskadag